

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. II. Quænam futuræ sint qualitates, quæve mores Anti-Christi, & unde is obtenturus sit suam potentiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

ARGUMENTUM.

Quenam futuræ sint qualitates, quæve mores Anti-Christi
& unde is obtenturus sit suam potentiam.

ARTICULUS II.

MAgis adhuc hærebis attonitus, dum percipies, omnes ipsum habiturum qualitates malas, quæ unicum solum hominem exponere possent odio ac despectui cæterorum hominum omnium; nihilominus ita illos omnes fascinaturum, ut credituri sint ipsum pollere cunctis qualitatibus bonis, quæ unicum hominem solum reddere possent amabilem simul & formidabilem hominibus universis.

Anti-Christus erit impius, nihilominus finget, se habere magnam pietatem.

1. Siquidem imprimis erit tam impius, ut machinaturus sit annihilare ipsum Deum, suis substernens pedibus omne genus divinitatis, volens agnosci & adorari à cunctis hominibus, velut solus & verus Deus; sic enim sanctus Paulus describit ipsum: *Extollitur super omne, quod dicitur Deus, & quod colitur.* An quidquam magis abturrere possit ac debeat omnes homines, qui ex naturæ instinctu circumferunt in corde sensum Divinitatis, quæ transcendat & elevata sit supra conditionem suam naturalem?

2. Thessal. 2. v. 4.

Nihilominus nil magis præferet, quam speciem pietatis, persuasurus fermè omnibus, consistere illam in adorando se solo, quia credere illos volet, se solum esse verum Deum omnipotentem, quia bona vel mala conferri possit hominibus.

Omnes intendet nervos, ut Dan. 7. v. 25. universaliter aboleat omnia Religionum genera, Christianam, Abrogabit Judaicam, Mahumetanam, Pa- omnem religionem, ganam, & abrogabit etiam omnes indiscriminatim leges, humanas & divinas.

Nonne putet hoc medium esse susque deque vertendi universum mundum? (omnis namque homo amat naturaliter religionem & legem suam) & nihilominus, res mira! omnes ferè eò reducet homines, ut credant nullam aliam religionem veram & legem esse, nisi illam voluntatis suæ.

2. Erit idololatra in occulto: siquidem Propheta Daniel nobis Dan. 11. v. 38. asserit, adoraturum ipsum velut Deum suum, certum quem- Erit idololatra & simulabit se odisse idololatriam. dam diabolum, quem appellat *Maozim*, quod verbum est Hebraicum,

braicum, significans propugnacula, munitiones, potestates: undè plures ansam sumpserunt credendi, hunc Deum esse Martem, quem idololatræ antiquitus adorabant, velut Deum belli. Sed maximâ abscondet sollicitudine occultum hunc familiaris sibi diaboli cultum, qui palam factus probrosam ipsius ostenderet servitutem, ipsūque haud leviter redderet contemptibilem. Nihilominus uteretur illo, ut ostendat exterius, se solum esse verum Deum, quem oporteat adorare: siquidem mediante illo habebit legiones diabolorum ad sua servitia.

Hippolytus lib. de consummat. Legiones diabolorum servient ipsi velut legati & aulici.

Sanctus Hippolytus in libro de Consummatione sæculi, asserit, quòd modò missurus sit illos in universum orbem, ipsique conspiciendi sint velut legati, magnifico cum apparatu ubivis annuntiaturi: *Natus est Rex omnipotens in terra, venite, adorare, ipsum omnes; omnes præparate vos ad intuendum prodigia potentia ejus; ipse est, qui donabit vobis abundantiam frumenti & vini, quique pretiosas dissipietur vobis divitias & sublimes dignitates; siquidem mare & terra obediunt ei. Venite ad ipsum omnes. Et modò revocaturus ipsos ad se, ut splendidum exhibeant sibi famulatum, recipiendo eos, qui ex omni loco catervatim adventuri sunt ad*

reddendum ipsi homagium: *Apparebunt collocati in pulchro ordine, velut Angeli lucis, cantantes ipsius laudes, ipsique reddentes divinos honores; & quandoque attolent ipsum in sublime versùs calum, velut in triumpho, & exin reportabunt ipsum in terram pompâ cum magnificâ, quæ admirationem & reverentiam excitabunt in omnibus populo spectaculum hoc intuentibus. Quæris: undè ipsi hæc tanta potestas? Nonnè cernis, esse infernum, qui hanc suppeditet ipsi ex permissione DEI?*

3. Erit additissimus spurcissimus impudicitæ, sicut Daniel depingit illum: *Et erit in concupiscentiis mulierum; siquidem non contentus erit unâ, nec duabus sceminis, sed magnam illarum habebit copiam, ut foedis suis satisfaciât concupiscentiis. Veruntamen fascinabit oculos hominum, ne suas intueantur brutalitates: volet enim haberi velut Angelus in terris, probè persuasum habens, se nunquam adorandum ut Deum, si carnis adoret voluptates, vivâtque bestiam. Simulatione ergo & hypocriti suâ, cuncta sua abscondet vitia, ad stabiliendum imperium suum sub specie & imagine virtutum.*

3. Institutum ipsius particulare erit Magia, quâ imbutus erit à sua infantia, ut Magorum omnium, qui fuerunt unquam, evadat

Aaaa

evadat

Erit tam ex-
pertus magix,
ut docturus sit
ipfos diabo-
los malitias,

evadat maximus; & pro eo, quod S. Chrysostomus dicit, sanctum Paulum fuisse Evangelistam Angelorum, ipsumque illos illuminasse, Anti-Christus erit magister diabolorum, ipsosque, quas nescierant, edocet malitias, quasque e proprio suo desumet & hauriet intellectu, qui erit velut indeficiens & inexhausta iniquitatis abyssus: & exin utetur illis velut executoribus execrandorum, quæ conceperat ipse, consiliorum. Hinc S. Irenæus appellat

Irenæus lib. 5. ipsum *recapitulationem universa iniquitatis*; id est, Synopsin, Epitomen, compendium universale iniquitatum, quas unquam commiserint homines. Ecce tibi qualitates & mores illius. Et nihilominus execrandus & omnibus hominum dignus suppliciiis, supremos sibi comparabit honores, non nisi soli & vero Deo debitos.

Erit arrogan-
tior Lucifero.

Sed cætera omnia crimina non erunt nisi velut gradus ad conscendendum altissimum impietatum suarum fastigium, quod consistet in superbia tam immoderata, ut longo intervallo relictura sit post se illam Luciferi, & omnium Angelorum apostatarum: Hic enim ambiebat ad summum similis esse Altissimo; ille autem attollere se volet super Altissimum, & ipsum suis substratum habere pe-

dibus. Hic Iesus, dicit ipse, qui venit, quique acceptus est pro Messia, non erat Messias, nec Filius Dei, non erat nisi seductor; nunquam amplius fiat mentio de eo; ipsius doctrina erat falsa & fraudulenta; non credatur amplius illi; ipsius Sacramenta erant vanæ superstitiones, despiciatui habeantur jam illa; ipsius lex erat abominabilis, jam cunctis horrore sit illa. Ego sum solus, qui Deus sum mundi, & salvator mundi, & felicitas mundi. Et ego solus sum, dicit, qui volo adorari.

Ædificabit sibi ipsi templum, Eriget sibi templum, ubi adorari se faciet velut solum verum Deum. sub vana spe decipiens Judæos, se daturum id illis, ad restituendum pulchrum illud Salomonis templum, quod erat miraculum mundi. Sed ædificabit id pro seipso, ut faciat se in illo adorari; hinc offerri sibi volet sacrificia, thura, holocausta, & omnia exhiberi supremi cultus obsequia; & qui hæc ipsi abnuet præstare homagia, impiissimus censebitur hominum, & mulctabitur velut reus læsæ majestatis divinæ, ob denegatam vero Deo adorationem; non erit supplicii, nec crudelitatis genus, quo torquendus, & divexandus non sit.

Hinc est, quod sancti Patres dicant, tunc multo illustri-

Apoc. 13. v. 10. **Striores futuros Martyres iis omnibus, quos prima viderunt & tulerunt sæcula, sub dominio tot Imperatorum idololatrarum, qui in nascente Ecclesia persecuti sunt Christianos: siquidem non tolerabant illi tunc nisi tyrannidem hominum propugnantium honorem falorum suorum Deorum; sed ultimis his temporibus, ubi abominatio desolationis erit sub regno ejus, cum inciderint in manus ipsiusmet, qui se dicet solum verum Deum, voluptatem is capiet, declarando quantum potuerit, existimatam suam omnipotentiam, & vindicando se de iis, qui ausi sibi fuerint reluctari, evocans diabolorum, quorum magister & dominus erit, ministerio, savissima quæque ex inferno in terram supplicia, quibus affligat & cruciet mortales. O Deus! sola imaginatio barbararum & immanium crudelitatum, quas tunc exerceri continget, nonne sufficiat ad incutiendum horrorem, qui surrigi faciat in fronte capillos, & congelascere sanguinem in venis?**

Ecclesia non deficiet unquam ex integro.

Nihilominus verum est, quod frustra oblectante omni ipsius rabie ac furore, nunquam ex integro defectura sit fides Ecclesie. Reperire nunquam non erit fideles, qui amabunt Jesum Christum millies plus pro-

pria sua vitâ, qui confitebuntur adorandum ipsius nomen, qui que propalabunt gloriam ejus usque ad rotas acutas, rogos ardentis, & ipsos ungues diabolorum, quando erumpent e penetralibus inferni velut efferrati leones, ad discerpendum illos. Siquidem, cum scriptum sit, ipsum persecuturum Sanctos, semper igitur Sancti erunt, qui sustinebunt & superabunt constantiam suam omnes ipsius persecutiones. O felices animæ, quibus tam exoptatæ erunt occasiones adornandi triumphum amoris Jesu Christi in vestrorum difficultate certaminum; quis est, quem non vestra incessat cupiditas felicitatis? sed Eheu! digni non sumus, ut quidquam patiamur pro amore & ex amore Jesu Christi.

Ne verba quæso tam speciosa, interpellat Probus, ne jactemus nos ita gloriose; æstimamus nos nimium quam beatos, quod istis expoliti non simus occasionibus: siquidem an multos hodiè reperire esset Christianos, qui non contremiscerent & succumberent quantum solis ingentium horum cruciatuum minis, cum videamus absque intermissione, ipsos deserere Deum ob minimam quamque utilitatem? O quam procul absumus, ut nobis sit animus resistendi tam saevis assaultibus,

A a a a a

sultibus,

sultibus, cum à levissima proflernamur tentatione! O Deus! si Anti-Christus veniret modò in mundum, quàm facili negotio pleròsque post se traheret Christianos! fides illorum, non nisi è filo pendet; minimum quid induceret illos ad deferendum ipsam; si exhiberentur ipsis divitiæ, honores, voluptates, dignitates, munera splendida. quàm innumerabilis multitudo curreret post ipsum, & renuntiaret JEsu Christo, citrà id, quòd geminas paterentur instantias ac sollicitationes!

Et si quis malâ hâc affectus est dispositione, càmque videat in cordis intimo Deus, sicut procul dubio in multis erit, qui forsàn idiplum non advertent: nonnè quasi sit tantum, ac' si jam deseruissent fidem suam, religionem suam, eòquòd expediti ad hoc omninò sint, nec aliud illis desit, nisi sola occasio? Eheu! quid scio, an ego ipse, qui vobis hæc dico, fidelis forem & constans in fide?

Sed nondùm satisfactum est meæ admirationi, quâ percellor circa personam infelicis

hujus hominis. Dicitur ipsum imperatorum Regibus & populis, ipsùmque solum dominaturum cum supremâ potestate universo orbi. Quâ ratione homo tam obscuro satus loco, tam abjectâ prognatus stirpe, tam despectâ oriundus conditione, eòsque attollet se, & quidem tam repente & brevi tempore? siquidem pro certo tenetur, ipsum non nisi valde paucis regnaturum annis. Quibus utetur mediis? an mediis forsàn divinis? sed maximus is erit inimicus Dei. An mediis humanis? sed id, quod faciet, ut tyrannicum in homines principatum, humanum non erit. An media igitur erunt diabolica? verum est, ipsi hæc omnia fore ad servitia. Sed quam potentiam habent dæmones, nisi illam, quam permittet ipsis Deus? Et dein tot alii Magi usi sunt illis ante ipsum, & nemo eòsque est progressus? Quid igitur faciet? audi, dicam tibi.

ARGU-